

บรรณานุกรม

กรมทรัพยากรธรรมี. นิติธรรมการไดโนเสาร์ไทย ครบรวม 25 ปี โครงการสำรวจโบราณชีววิทยาไทย-ฟรังเศส. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2549.

กองกุล ศรีวงศ์เจริญ. ความพร้อมของประชาชนในห้องอินที่มีต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
กรณีศึกษา : ตลาดน้ำท่าคา ตำบลท่าคา อําเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม.

วิทยานิพนธ์ ศค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 36 ปีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ :
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2539.

———. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย,
2547.

โครงการศึกษาวิจัยมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และสถาบันดำรงราชานุภาพ. การบริหารและจัดการ
การท่องเที่ยว ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และสถาบันดำรง
(สต.). เชียงใหม่ : โครงการศึกษาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ : สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2541.

จรรักษ์ อินทynn. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว : กรณีศึกษา
บ้านโป่งน้ำร้อน ตำบลใหม่พัฒนา อําเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง.

การทันควันแบบอิสระ ศค.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

เจริญ กัสระ. การบริหารรัฐวิสาหกิจ โดยการมีส่วนร่วมขององค์การผู้ใช้แรงงาน ศึกษารณี : การ
ประเมินครุภูมิ. กรุงเทพฯ : ภาคนิพนธ์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2540.

ฉลองศรี พิมลดุมพงศ์. การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

ชัยสิทธิ์ ดำรงวงศ์เจริญ. การจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเชิงอนุรักษ์โดยการมีส่วนร่วมของ
ชุมชน : กรณีศึกษาภูมายานต์ อําเภอภูมิพล จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์
ศค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.

ชัยอนันต์ สุนทรสิช. การเสริมสร้างศักยภาพของ อบต. ในการพัฒนาการท่องเที่ยว.
กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2541.

สุกัด ศรีคำพร และคณะ. ประมาณสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2545.

ดูยถี อาชุ่วัฒน์ และคณะ. “การสนับสนุนองค์กรชุมชนในการจัดการทรัพยากรป่าไม้,” ใน เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่อง วนศาสตร์ชุมชน : ทางเลือกในการพัฒนาป่าไม้โครงการวิจัยวนศาสตร์ชุมชน. ขอนแก่น : คณะกรรมการชุมชนศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.

เดชา โต้ดงสูงเนิน. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตร กรณีศึกษาบ้านม่วงคำ ตำบลโป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

ธวัชชัย รัตนชื่อ. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบนพื้นที่สูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

นิยม กิตติวงศ์ศรีภูต และคณะ. การศึกษาการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์. การศึกษา : ม.ป.ท., 2546.

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. “กลวิธี แนวทางวิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน,” ใน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักดิ์สิทธิ์การพิมพ์, 2527.

บัณฑุร อ่อนคำ. สรุปผลการสัมมนาทุนทางสังคม : ผลกระทบจากนโยบายไปรอดจริงหรือ.

ขอนแก่น : ภาควิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.

บัวเรศ ประไซโภ. รายงานการวิจัยด้านวนศาสตร์ชุมชนเรื่องการจัดการแบบดั้งเดิมของรายชุมต่อต้นไม้ที่เหลืออยู่ในพื้นที่นา ห้องที่อ่านกฎหมายเชิงจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น : สำนักงานเขตป่าไม้ขอนแก่น, 2542.

บุญชุม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุริวิชาสาสน์, 2545.

บุญเลิศ จิตรตั้งวัฒนา. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่ : คณะกรรมการชุมชนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

ปกรณ์ จีนาคำ. การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาบ้านหัวย้อย อ่ามเภอเมืองแม่อ่องสอน จังหวัดแม่อ่องสอน. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

ประภาพร ศรีสกิดธรรม. การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อม: ศึกษาเฉพาะกรณีของชุมชน ในเขตเทศบาลนครจังหวัดคราษีม่า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

- ประเวศ วงศ์. “การดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้,” วารสารปฏิรูป. 5(53) : 85-86 ; สิงหาคม, 2541.
- ปรีดี โภชตัชช์ แคลล่อน. การพัฒนาชุมชนและการบริหารงานพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์, 2536.
- ปาริชาติ วัลย์สกีร์. กระบวนการและเทคโนโลยีการทำงานของนักพัฒนา : โครงการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2542.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554. พัฒกิจ. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2549.
- พจนานุสรณ์. “การจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน,” ฐานสารการท่องเที่ยว. 17(2) : 12-24 ; เมษายน-มิถุนายน, 2540.
- พจนารถ กiergee. การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อําเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. การศึกษาแบบอิสระ รปม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- พนิตตา สิงห์ครา. ศักยภาพของชุมชนบ้านห้วยอี้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- พรพิมล เกิดมีประเสริฐ. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดมหาสารคาม : กรณีศึกษาน้ำตกคำพันธุ์ หมู่ที่ 1 ตำบลคำพันธุ์ อําเภอบรნีอ จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- คณะวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2546.
- พัชรินทร์ ดำรงกิตติภุก. สรุปข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์พื้นบ้านไทยให้ได้เยี่ยมในเชิงแข่ง. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2547.
- พิพิธภัณฑ์สิรินธร. ไಡโนเสาร์ภูมิภาค. กារສินธุ์ : ม.ป.พ., 2551
- เพ็ญพร ฉิตย์ประดิษฐ์. ปัญหาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ไฟฟาร์ย พงศ์บุตร และวิลาสวัสดิ์ พงศ์บุตร. 60 รุ่น อักษรศาสตรบัณฑิต ปีการศึกษา 2538.
- กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- เพ็ญศรี เจริญวนิช. การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใน 5 จังหวัดคือ ขอนแก่น นครราชสีมา บุรีรัมย์ เลย และ อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.

กราเดช พยัมวิเชียร. เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 2545 วันที่ 7-9 มีนาคม 2545 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพฯ : กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2539.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. เครย์สูตรสวัสดิการและสิ่งแวดล้อม. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2528.

มิตรา สามารถ. การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นในการบริหารจัดการหัวน้ำการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2543.

ยุทธพงษ์ กั้ยวรรณ. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น, 2543.
โยธิน จันทร์. การจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนพื้นที่สูง : กรณีศึกษาโครงการสถานีสَاชิตและถ่ายทอดการเกษตร ป้าไม้ สิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากพระราชดำริ. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2548.

รัชดาภรณ์ เรืองช่อ. ชุมกิจการท่องเที่ยวอินเดีย : กรณีศึกษาหมู่บ้านวัฒนธรรมผู้ไทยบ้านโคล果ง ตำบลถูกหัว อำเภอถูกหัว จังหวัดกาฬสินธุ์. การศึกษาปัจจุบันพิเศษ บช.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. มาตราที่ 67. เอกสารเผยแพร่, 2550 ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมคำพณ์แพทย์อังกฤษ-ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2525.

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. คู่มือนำเที่ยววัดโพธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม, 2546.

รุ่งพิพ ว่องปฏิการ. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2549
รุ่งรัตน์ หัตถกรรม. แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านท่องเที่ยวใหม่ ตำบลโนนโพธิ์ อำเภอโน诗รี จังหวัดนราธิวาส. เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

วรพักตร์ เดอสิทธิศักดิ์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาเมืองโบราณเวียงกุนคำน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

วรรณฯ วงศ์วานิช. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

วิทูรย์ปัญญาภูล. การพัฒนาดองมาจากประชาชน : เวทีชาวบ้าน '34. กรุงเทพฯ :

สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา, 2535.

ศิริ สามสุโพธิ์. สังคมวิทยาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์โตร์, 2539.

สมศักดิ์ ศุวรรณสุจริต. รายงานผลการสำรวจข้อมูลเพื่อจัดทำทะเบียนคนว่างงานระดับหมู่บ้าน รอบที่ 1 (เมษายน). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2531.

สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์ “บทคัดย่อสำหรับผู้บริหาร เรื่อง แนวทางการพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ ปี 2551 – 2554” กาฬสินธุ์ : สำนักงานจังหวัดกาฬสินธุ์, 2551.

สำนักงานเทศบาลตำบลโนนบุรี. สถิติประชากรในเขตเทศบาล. กาฬสินธุ์ : สำนักงานเทศบาลตำบลโนนบุรี, 2551.

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. ข้อมูลเพื่อการวางแผนมหาดไทย ข้อมูลพื้นฐาน ปี 2541 สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์สารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย, 2541.

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสหัสขันธ์. รหัสขันธ์เมืองขันนำการท่องเที่ยว. กาฬสินธุ์ : สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสหัสขันธ์, 2550.

สุชาติ โภตรทุม. ปัจจัยด้านความเป็นผู้นำที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานพัฒนาตำบลของสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.

สุภาพร มากแจ้ง. หลักมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์โตร์, 2534.

สุรีพร พงษ์พาณิช. ความคิดเห็นของประชาชนท้องถิ่นต่อแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนกรณีศึกษา เกาะเกร็ด ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศก.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.

อคิน รพีพัฒน์. “มนุษย์วิทยาสังคมกับการพัฒนาชนบท,” ใน บทบาทของวิชา

สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์กับการพัฒนาชนบท. หน้า 18-24. ขอนแก่น :

สถาบันวิจัยและพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์, 2532.

อนงค์ พัฒนจักร. การมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้กรณีศึกษาหมู่บ้านห้วยม่วง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535.

อุคณ บัวศรี และคณะ. รายงานการวิจัยการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ :
การศึกษาศักยภาพทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การพัฒนา
แหล่งท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น : ม.ป.พ., 2532.

Klien, M.L., and others. **Conservations Voice : Listening to the Land.** USA : Nat Conser, 1995.

Sprecher, Dawn Marie. "Village-Based Tourism : Monitoring Tourism Change on the Mekong River," **Dissertation Abstracts International.** Faculty of Environmental Design. The University of Algary, 2000.

<<http://wbc.msu.ac.th/ge/0299101/suphab/tour-01.html>>

<<http://elearning.spu.ac.th/allcontent/svi314/class1.htm>>

<<http://www.geog.pn.psu.ac.th/elearning/supi>>

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY